William Burroughs
Mişcări şi verificări şi măceluri

traducere de Adrian Buz

— Fragment din romanul Oraşele Nopţii Purpurii, în pregătire la editura Paralela 45 –

Ca multe alte răzmeriţe, răzmeriţele din Ba'dan au început cu o „demonstraţie paşnică", dar niciuna dintre părţi nu avusese nicio intenţie să o lase să se termine aşa.

Adepţii Anschluss din Yass-Waddah urmau să ceară un plebiscit. Cei implicaţi în mod mult mai direct, şi anume locuitorii din Casbah, au fost scoşi de la drepturi. Dar ei au obţinut permisia de la Consiliul Municipal să organizeze o demonstraţie paşnică în Piaţa Tribunalului în jurul căreia erau localizate cea mai mare parte a instituţiilor guvernamentale.

Între timp, agenţii din Yass-Waddah înarmau şi organizau forţele paramilitare din Middletown, cu intenţia de a-i prinde pe „arabi", aşa cum îi numeau ei, între Poliţia Heroidă şi comitetele de vigilenţi şi să-i radă de pe faţa pământului. După care ar trebui să demoleze Casbahul, să gazeze tunelele şi să ocupe Portlandul.

Dimitri avea propriile lui planuri. După negocieri delicate, şi-a stabilit contacte în Portland. Oficialii din Portland se presupune că ar trebui să nu se implice în politicile locale, exceptând cazurile de „extremă urgenţă". Dar adepţii Aschluss au impus o asemenea ameninţare asupra funcţiilor lor, dacă nu cumva chiar asupra siguranţei lor personale, în aşa fel încât să se constituie o „extremă urgenţă", iar tot ceea ce cerea Dimitri în aceste condiţii era ca un agent de vamă să privească câteva secunde în altă parte, atunci când un container de heroină pentru Poliţia Heroidă trecea prin vamă, în timp ce unul din agenţii lui Dimitri îl înlocuia cu un container identic, încărcat cu un antidot pentru opiate.

Dimitri avea de asemenea promise stocuri de arme în clădirea tribunalului, livrate de anumite familii, care preferau să evite o implicare directă. Niciuna dintre familiile cu tradiţie nu-i doreau pe

Anschluss-i. Erau o ameninţare asupra puterii lor, iar agenţii din Yass-Waddah vorbeau despre „paraziţi” şi „trădători”.

Andrey ştia planul de luptă. Chiar dacă s-ar fi respectat planul, urmau să fie lupte de stradă şi pierderi de vieţi omeneşti. Aşa că el avea aceste suspensoare făcute dintr-un material ca plasticul tare, pe care le dădu echipei lui, ceea ce le făcu foarte bine la moral. Avea în comandă un grup de comando, care se presupune că trebuia să treacă prin barajul Heroizilor, ca o blocadă de fotbal şi apoi să alerge pe scări în clădirea tribunalului, unde se găsea o ascunzătoare cu arme şi apoi să preia clădirea tribunalului.

În ziua prestabilită, demonstranţii din Casbah, după de au trecut de detectoarele de metale şi punctele de verificare corporală, şi-au continuat drumul înspre piaţă, trecând de locutorii mârâtori din Middletown. Multe lucruri puteau să meargă aiurea: armele nu erau acolo… să aflau în locul nepotrivit… cheile nu funcţionau.

Când s-au instalat în piaţă, văzu linia impresionantă de Heroizi postaţi în faţa tribunalului, înarmaţi cu arme 9-M unsuroase. Saci de nisip şi mitraliere grele postate la ferestre şi pe acoperiş.

Provocarea fu declanşată cu precauţie: bare şi o rezervă de piatră cubică din zona unde se făceau reparaţii în stradă. Andrey îşi aruncă ochii pe ceas. Două minute până la numărătoarea inversă.

Tineri musculoşi înhăţară pietre cubice. Grosolănii şi huiduieli izbucniră dinspre demonstranţi. Armele automate fură ridicate. Asta e.

Dar ceva se întâmplă cu Heroizii. Un muget pe mai multe voci e urmat de sunetul maţelor golindu-se şi o duhoare de excremente. În loc să răspundă cu rafale de mitralieră de precizie mortală, Heroizii cad ca popicele când începe bombardamentul cu pietroaie. Până aici planul lui Dimitri funcţionează.

În serviciu nu e timp pentru injectare, aşa că Heroizii funcţionează pe bază de capsule care se dizolvă treptat, eliberând dozajul la câteva ore. În orice caz, ceea ce se dizolvă acum nu e heroină, ci antidotul concentrat de opiate. Simptomele abstinenţei, care sunt suficient de severe pentru mai multe zile, sunt comprimate în câteva minute, rezultând o indisponibilizare imediată şi, în multe cazuri, moarte prin şoc şi colaps circulator.

Un băiat face un blocaj într-un Heroid, chiar în faţa lui Andrey.

Arma îi zboară din mână şi Andrey o prinde din aer. Acum, aleargă spre intrare. Doi Heroizi sunt în faţa intrării, încercând să-şi apuce armele. Andrey îi execută din alergare.

O uşă metalică grea. Cheile sunt bune. Acum prin poartă. Uşa laterală e deschisă, aşa cum ar trebui să fie. În sus pe scări şi asta trebuie să fie camera.

Cuvintele cheie aici sunt M-16, muniţie, grenade şi lansatoare de grenade şi câteva bazooka. (Pariesii pe care îi ştie el sunt echipaţi cu mai vechile şi greoaiele M-15 şi unii au chiar Granduri.)

Imediat, echipa lui Andrey se răspândeşte în grupuri de cinci, pentru a prelua cuiburile de mitraliere de la ferestre şi de pe acoperiş. Andrey şi alţi patru ţâşnesc pe acoperiş. O mitralieră pe tripod după sacii de nisip. Echipajul e răspândit pe jos şi peste saci, complet nefuncţional. Doi sunt morţi.

Andrey îngenunchează lângă un tânăr Heroid care zace pe spate, faţa palidă, de muribund, acoperită cu transpiraţie, pantalonii umflaţi la şliţ. Scoate o seringă care conţine un sfert de dram de heroină pură şi i-o injectează în braţ. Acum, urmează partea a doua a planului lui Dimitri: conversia Heroizilor. De aceea nu a substituit pur şi simplu heroina cu o otravă cu efect rapid.

Băiatul se ridică.

„Bine ai venit în cauza noastră, comrade", spune Andrey.

Primele focuri în zonă la indică Parieşilor, sub comanda generalului Darg, să invadeze piaţa din străzile laterale, unde se aşteaptă să prindă gloata dezlănţuită de demonstraţi neînarmată. În schimb, ei au intrat în rafalele focului de mitraliere dinspre demonstranţi, care s-au înarmat de la Heroizii căzuţi. Chiar şi lunetiştii mortali trag de la ferestre şi de pe acoperişul tribunalului. Pentru a-şi păstra muniţia, comandoul lui Andrey îşi ţine armele pe foc semiautomatic, fiind siguri că fiecare foc înseamnă o victimă.

În câteva secunde, forţele lui Drag au suferit pierderi de sute de oameni. Se retrage în grabă şi ocupă şi fortifică clădirile de pe partea cealaltă a pieţei şi străzile care dau în piaţă. Deplasează trupe pentru a acoperi intrarea dinspre Casbah şi pentru a patrula în Oraşul Dezmăţ, împiedicând aducerea mai multor oameni şi arme în zona de conflict.

La sfârşitul primei zile, insurgenţii deţin controlul celor mai

multe clădiri din zona sudică a pieţei. Dar se găsesc în situaţia de a nu putea deschide o trecere spre Casbah.

Între timp, în Yass-Waddah, au loc mişcări masive de trupe. Curtenii plănuiesc un festival al torturii pentru prizonieri, adunându-se în zonă costumaţi şi, bineînţeles, va exista un premiu pentru cel mai ingenios dispozitiv de tortură. Prizonierii torturaţi vor primi în schimb cele mai rafinate condimente şi dulciuri: creier crud tremurător, servit cu sos picant, testicule zaharisite, penis marinat, rect fiert în ciocolată.

Contesa de Gulpa îşi admonestează curtenii să aibă în minte că doar liderii răscoalei merită pedepse exemplare. Grosul va fi bun de sclavi.

„O, Minny e atât de drăguţă”, murmură curtenii. „Minny e atât de drăguţă”.

Sosesc rapoarte. Insurgenţii au fost încercuiţi şi se vor preda în câteva ore. Aceste rapoarte au fost trimise de generalul Darg, care e sigur de victoria finală şi nu vrea ca Gărzile Verzi sau, şi mai rău, regimente nefolositoare de curteni să-i stea în cale şi să-i compromită gloria. Pe de altă parte, rapoartele sunt în continuare falsificate, pentru a rămâne în graţiile contesei.

Împărăteasa din Yass-Waddah se păstrează la distanţă de asemenea bucurii. Ştie că, oricare ar fi rezultatul bătăliei, puterea e compromisă. De fapt, plănuieşte să părăsească oraşul sub o deghizare oarecare împreună cu câţiva eunuci credincioşi.

Împărăteasa intenţionează să-i lase un mic cadou contesei, un coş de kundu adormiţi.

Înfiorătorii Kundu sunt o specie de scorpioni zburători. Trupul e acoperit de ţepi roşii, ascuţiţi ca nişte ace. Fălcile arată ca nişte lame şi sunt menite să sape ca o cârtiţă. Veninul care curge din peri şi de pe coada înţepătoare provoacă paralizie spontană. Apoi kundu îşi adună aripile şi îşi sapă drum prin orificiile trupului şi îşi depune larvele în intestine, ficat, rinichi şi splină, astfel încât victima paralizată e mâncată de vie. Spre deosebire de alţi scorpioni, kundu e diurn, rămânând comatos pe durata nopţii deşertice îngheţate, fiind înviat de căldura zilei.

Probabil că voi câştiga concursul de tortură in absentia,

gândeşte împărăteasa.

A doua zi, se văzură câştigurile substanţiale ale insurgenţilor. Omuleţii care se pot căţăra ca maimuţele, trecând de pe un acoperiş pe altul cu armele lor cu săgeţi otrăvite, cărând recipiente cu clorină şi dioxid de sulf, îi măturară pe Pariesii din clădirile din jurul pieţei, care fură atunci ocupate de insurgenţi şi de Heroizii renegaţi. Totuşi, Drag şi trupele sale rămaseră în ocupaţie în casele din josul străzilor şi păstrară blocada intrărilor din Casbah. Dimitri ştia mai bine cum să facă o breşă prin aceste străzi strâmte, cu trupe pe acoperişurile clădirilor de cinci sau şase etaje înălţime – o eroare care a făcut multe victime din rândurile poliţiei în timpul răzmeriţei din New York, în 1863. Apoi, insurgenţii pe acoperişurile clădirilor de-a lungul străzilor înguste din Manhattanul de jos au înfrânt contingentele înarmate ale poliţiei cu pietre de pavaj şi diferite alte proiectile.

Generalul Darg, încă sigur asupra victoriei finale, chiar dacă asta implica o lungă bătălie, refuză să ceară întăriri. Şi trimise rapoarte în care spunea că deţine controlul asupra situaţiei. În orice caz, mai existau câteva nuclee de rezistenţă.

A treia zi, soarele răsări ca un ochi roşu, ceţos. O bătrână aduse un coş cu ficuşi aurii la uşa bucătăriei contesei de Gulpa. Sub ficuşi, kurdu erau încă amorţiţi din cauza nopţii îngheţate.